

Novák Vica

Minka

és a betűvetők

Illusztrálta: Szimonidesz Hajnalka

Novák Vica

Minka és a betűvetők

Illusztrálta: Szimonidesz Hajnalka

OLVASÓI AJÁNLÓK

„Nagyon vártuk a második részt, és nem is csalódtunk! Minka és Szélvész ismét mesés és izgalmas kalandokkal ajándékoztak meg minket. Reméljük, lesz még hozzájuk szerencsénk!”

(L. Klári)

„Vajon hogy találja ki? - mindig ez a kérdés jut eszembe, ha Vicától olvasunk. Mert az alapötlet annyira kézenfekvő és valós, hogy azonnal megfogja a gyerekeket, utána viszont úgy tekergeti a történet fonalát, hogy sosem jövünk rá, mit hoz a következő oldal. Vica írói hangja olyan, mintha ő maga kuporodna a gyerekek mellé a szőnyegre, ahol aztán teljesen egyenrangú partnerként kalandozik és játszik velük. És, ahogy az első rész is, a folytatás is nyugodtan olvasható fiúknak és lányoknak egyaránt.”

(E. Rita)

„Minka és Szélvész újabb kalandja ismét elvarázsolt minket! A fiúkkal együtt izgultuk végig az eseményeket, és bízunk benne, hogy egy újabb sikeres küldetést hajt végre a két kis kópé. Nem kellett csalódnunk! Ahogy az előző részben, most is remek a témaválasztás, ami az iskolakezdés. Ezzel a történettel pedig minden gyerek képes felvértezni magát, és legyőzni a félelmeit az iskolával kapcsolatban. Mert ha Minkának sikerült, akkor bárkinek sikerülhet! Minka a mi kis hősünk.”

(N. Dorka – Anya olvas blog)

1. Hová lettek a betűk?

Hegyen innen, völgyön túl, volt egyszer egy kicsi falu, ami madárdallal és napsütéssel ébredt minden reggel. Ebben a faluban, annak is a legnagyobb házában lakott Minka, akivel az aranyló ős egyik napján borzasztó dolog történt.

Mikor beköszöntött a szeptember, Minka elsős lett. A kedves óvodából, aminek mászóka nyújtózott az udvarán, a szigorú kinézetű iskolába került. Ott mindig rendesen kellett sorakozni, és a szünetekben sosem jutott elég idő kiválogatni a legszebb gesztenyéket.

Eleinte mégis lelkesen járt az iskolába, és otthon boldogan nézegette az új tankönyveit az íróasztalnál ülve. Csakhogy egyre boldogtalanabb lett, mert sehogy sem sikerült megbarátkoznia a tanulással.

Az osztályban mindenki más jól haladt az ábécével, sőt, páran még az olvasással is. Ők gyakran nevettek Minka akadozó olvasásán, ami elszomorította a kislányt.

Minka még barátja, Szélvész üzeneteit sem tudta elolvasni, amiket a széllények sárga faleveleken hagytak a párkányán.

Egyik reggel, miközben Minka a müzlijét majszolta, meg is osztotta az aggodalmát az anyukájával és az apukájával.

– Én buta vagyok? – kérdezte Minka, csüggedten leeresztve a kanalát. Anyukája abbahagyta a mosogatást, és mellé telepedett.

– Dehogyan vagy buta! Hogy jutott ez eszedbe?

– Az iskolában rajtam kívül mindenki tudja a betűket...

– Majd megtanulod te is, csak kicsit több időbe telik.

A számolás is milyen jól megy már!

– Az írás meg az olvasás túl nehéz – jelentette ki a kislány.

Maga elé húzta a müzlisdobozt, hogy megmutassa, lehetetlenség elolvasni a szöveget a hátulján.

Ám ekkor különös dologra lett figyelmes. Minka hiába nézte, forgatta a dobozt, hiába vezette a mutatóujját a sorok alatt, valami igenis hibádzott. A szövegből hiányoztak a betűk! Először azt hitte, téved, és nem mert szólni róla a szüleinek. Ám az apukája hirtelen felkiáltott, meglobogtatva a reggeli újságját.

– Ebben oldalról oldalra egyre kevesebb a betű! Talán kifogyott a nyomdafesték?

– Itt is – mutatta fel Minka a dobozt, mire az anyukája odahajolt, hogy megnézzze.

– Nahát, de furcsa! Mintha egyre kevesebb lenne rajta, ahányszor ránézek!

Reggeli közben nem sikerült megoldaniuk a rejtélyt, ezért Minka elhatározta, üzen Szélvésznek, hogy megtudja, mi hír Szeles-zugban. Úgy tűnt, ha ott különös dolgok történnek, az bizony kihathat az egész világra.

Ahogy telt a nap, a betűk egyre fogyatkoztak, és ez igazán nem lehetett véletlen! Eltűntek a reklámokból, a busz oldalára ragasztott hirdetésről, a plakátokról és a tévéből. Mire Minka

hazaért az iskolából, a láthatatlan betűlopó szinte teljesen megdézsmálta a könyveket is.

A kislány sarkig tárta az ablakot a szobájában,
és szolongatni kezdte a szeleket. Szélvész
bemutatta őket neki, mikor Szeles-
zugban járt, és reménykedett benne,
hogy válaszolnak a hívására. Elsorolta
mindet, akinek a nevét tudta, hátha
valamelyikük éppen arra jár:
Északi és Kósza, Surranó,
Ciklon, Förgeteg,
Szellőcske meg a kis
Zefír. A függöny
fellebbent, és
megcirógatta
Minka arcát.
Ebből tudta,
a szelek
figyelnek rá.

– Kérlek szépen, küldjétek ide Szélvészt! Valami nagyon furcsa történik... – csóválta a fejét Minka, és felmutatta az egyik könyvét bizonyíték gyanánt. A függöny újra megmoccant, ahogy a szelek hátrahőköltek, és elinaltak a kis gazdájukért.

Mire Minka végzett a vacsorával és a fogmosással, Szélvész már a párkányon ülve lógatta a lábát. A fiúcska ugyanazt a hosszú, barna kabátot viselte, mint legutóbb, borzas hajában még ott virítottak a falevelek.

– Nem válaszoltál a leveleimre – panaszkolta, amikor Minka a szobába lépett.

– Nem tudok, még nem tanultam meg írni és olvasni.

– Miért nem szóltál? Én is megtaníthattalak volna.

– A fiú büszkeségében úgy kihúzta magát, hogy a lendülettől kis híján kipottyant az ablakon. Szerencsére hű társa, Kósza, a tömpe orrú, fényes-áttetsző bőré széllény mögötte lebegett, és visszabillentette a párkányra.

– Ha nem tudjuk meg, ki lopja el a betűket, már sosem fogom megtanulni. – Minka csüggedten átnyújtotta a könyvét Szélvésznek, aki a szemöldökét ráncolva méregette a csaknem üres oldalakat.

– Szeles-zugban is ez történik. Éppen Vili barátomnál voltam, és majdnem sót tett a limonádéba cukor helyett, mert nyomuk veszett a feliratoknak. Szerintem baj lehet a betűvetőkkel.

– A betűvetőkkel? – kérdezett vissza Minka csodálkozva. Soha azelőtt nem hallotta ezt a szót. Egészen úgy hangzott, mint egy új kaland kezdete.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

